

SŁOWO PANA

TEMAT: KOŚCIÓŁ miejsce dla każdego

SOBÓR WATYKAŃSKI II LUMEN GENTIUM

"Bóg jest miłością, a kto trwa w miłości, w Bogu trwa, a Bóg w nim" (1 J 4,16). Rozlewa zaś Bóg miłość swą w sercach naszych przez Ducha Świętego, który nam jest dany (por. Rz 5,5), dlatego też darem pierwszym i najbardziej potrzebnym jest miłość, którą miłujemy Boga nade wszystko, a bliźniego ze względu na Boga. Aby zaś miłość jak nasienie dobre wzrastała w duszy i wydawała owoce, każdy wierny winien słuchać chętnie słowa Bożego i wolę Bożą, z pomocą Jego łaski, czynem wypełniać, uczestniczyć często w sakramentach, a zwłaszcza w Eucharystii i w świętych czynnościach, oraz praktykować ustawicznie modlitwę, samozaparcie, ochotę posługę braterską i wszelkie cnoty.

Wszyscy więc chrześcijanie zachęceni są i zobowiązani do osiągnięcia świętości i doskonałości własnego stanu. Niechaj tedy wszyscy starają się należycie kierować swymi uczuciami, aby korzystanie z rzeczy ziemskich i przywiązanie do bogactw wbrew duchowi ewangelicznego ubóstwa nie przeszkodziło im w osiągnięciu doskonałej miłości.

[LG 42]

PISMO ŚWIĘTE

Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych [ludzi] od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: "Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie". Wówczas zapytają sprawiedliwi: "Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?" A Król im odpowie: "Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili". Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie: "Idźcie precz ode Mnie, przekłęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom! Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście Mi pić; byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie; byłem nagi, a nie przyodzialiście Mnie; byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście Mnie." Wówczas zapytają i ci: "Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie?" Wtedy odpowie im: "Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili". I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego». [Mt 25,31-46]

Umilowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się wzajemnie miłować. Nikt nigdy Boga nie oglądał. Jeżeli miłujemy się wzajemnie, Bóg trwa w nas i miłość ku Niemu jest w nas doskonała. Poznajemy, że my trwamy w Nim, a On w nas, bo udzielił nam ze swego Ducha. My także widzieliśmy i świadczymy, że Ojciec zesłał Syna jako Zbawiciela świata. Jeśli kto wyznaje, że Jezus jest Synem Bożym, to Bóg trwa w nim, a on w Bogu. Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim. [1J 4,11-16]

CZAS DZIELENIA

- Kim dla mnie jest Kościół?
- Jakie miejsce widzę dla siebie w Kościele?
- Jak buduję wspólnotę Kościoła w parafii, wspólnocie, Grupie 33?

NAUCZANIE

„Człowiek jest pierwszą drogą, po której powinien kroczyć Kościół w wypełnianiu swego posłannictwa, drogą wyznaczoną przez samego Chrystusa.”

„Człowiek, który chce siebie zrozumieć do końca (...) musi ze swoim niepokojem, niepewnością, a także słabością i grzesznością, ze swoim życiem i śmiercią, przybliżyć się do Chrystusa. Musi niejako w Niego wejść z sobą samym, musi sobie przyswoić, zasymilować całą rzeczywistość Wcielenia i Odkupienia”

papież Jan Paweł II

„Wiele osób żyje na pustyni. Pustynia posiada kilka form. Istnieje pustynia nędzy, pustynia głodu i pragnienia, pustynia porzucenia, samotności i zniszczonej miłości”. Istnieje też pustynia ciemności Boga, wypalenia duszy, gdzie zanika świadomość godności człowieka. Trzeba tam pójść”.

papież Benedykt XVI

„Kościół jest wezwany do tego, aby wyszedł na zewnątrz i skierował swe kroki na peryferie. Nie tylko te geograficzne, ale także egzystencjalne: peryferie tajemnicy grzechu, bólu, niesprawiedliwości, ignorancji; peryferie wszystkich rodzajów biedy”.

papież Franciszek

KOMENTARZ

Pozwól na kilka refleksji na temat Kościoła jako wspólnoty wierzących. Kościół ma fundamentalne znaczenie jako miejsce, gdzie każdy człowiek może znaleźć wsparcie, zrozumienie i miłość. To przestrzeń, w której można doświadczyć obecności Boga i wzajemnej miłości, co jest kluczowe dla duchowego wzrostu i uświęcenia życia.

Kluczowe aspekty, które warto podkreślić:

1. Dostępność i Otwartość:

Kościół powinien być otwarty dla wszystkich, niezależnie od pochodzenia, statusu społecznego czy historii życia. Każdy człowiek ma prawo do uczestnictwa w życiu wspólnoty i doświadczania Bożej miłości.

2. Uświęcenie i Sakramenty:

Sakramenty, modlitwa i działalność parafialna są kluczowymi elementami, które pomagają wiernym w uświęceniu swojego życia. Uczestnictwo w tych praktykach umożliwia głębsze spotkanie z Bogiem i duchowy rozwój.

3. Wzajemna Miłość i Troska:

Kościół jako wspólnota powinien budować relacje oparte na wzajemnym szacunku, życzliwości i solidarności. Wspólne modlitwy, spotkania i działania charytatywne umacniają więzi międzyludzkie i tworzą atmosferę autentycznej miłości.

4. Służba i Zaangażowanie:

Zaangażowanie w działalność parafialną, wolontariat i pomoc potrzebującym są kluczowymi aspektami życia chrześcijańskiego. Służba bliźniemu, oparta na miłości, jest nieodłącznym elementem misji Kościoła.

5. Rola w Społeczeństwie:

Współczesny Kościół powinien być aktywnie zaangażowany w życie społeczne, promując wartości chrześcijańskie i budując wspólnotę opartą na miłości i solidarności. Jego misja ewangelizacyjna powinna obejmować działania na rzecz sprawiedliwości społecznej i dobrobytu wszystkich ludzi.

Te kilka punktów mają za zadanie podkreślić, że Kościół, aby skutecznie realizować swoją misję, musi być dynamiczny i otwarty na potrzeby współczesnego świata i zanurzonego w nim człowieka. Poprzez promowanie wartości chrześcijańskich, wzajemną miłość i troskę, Kościół może przyczynić się do budowania lepszego społeczeństwa i Królestwa Bożego na ziemi. Nie zapominając o stojącym pośrodku wspólnoty Kościoła Jezusie Chrystusie, który swoim przestaniem staje się dla nas: drogą, prawdą i życiem.